

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Cap. Sicut literis 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62169)

per cohabitationem subsequentem. Eo enim ipso, quod mulier metum passa à viro non discedit, præsumitur consentire. Unde non inicitè Glossa hic.

Effuge cum poteris ne consensisse puteris, Nam si persistiteris, illius uxor eris.

Et quamvis hic textus meminerit sesquianni, quo sibi invicem cohabitaverunt: id tamen magis ad factum, quam ad jus referendum est; cum sufficiat vel momento temporis spontaneam cohabitationem accessisse, ex sententia Butrii &

Panorm. hic. Idque iudex æstimabit ex quantitate moræ & fugiendi opportunitate. Idem Panorm. & communiter Dd. teste Præposito hic, quem vide latius. Simile est in promissione per vim præstita, quæ & per liberam solutionem subsequentem tacitè purgatur, l. 2, C. De eo quod metus caus.

Sed & hoc jure nostro hujusmodi metus purgarur per subsequentem copulam, per text. in c. 1, junct. ibid. Gl. inf. De eo qui duxit in matrim. & in c. Insuper 4, inf. Qui matrim. accus. poss.

In Cap. Sicut ex literis 22.

S U M M A R I A.

1. Sponsalia de futuro etiam jurata solvuntur per sponsalia de presenti.
2. Sponsalia jurata an derogent simplicibus?

EX hoc Cap. aperte evincitur, sponsalia de futuro (ut Dd. nostri loquuntur) etiam jurata solvi per sponsalia de presenti, id est, per matrimonium subsequens solo etiam consensu initum. Secus, si utraque sponsalia sint de futuro, quæ specie prioribus standum est, per hunc text. nostr. & in c. penult. inf. eod. Illius ratio est, quod fortius vinculum inest matrimonio, propter traditionem corporum, quæ tacitè intercedit in matrimonio, non verò in sponsalibus, arg. l. Quoties 15, C. De rei vindicat. Unde fit, ut si utraque sint sponsalia de futuro, prioribus non derogetur per posteriora, cum in utrisque similis promissio sit.

2. Sed quæstionis est, de duobus sponsalibus, quorum priora fuerunt simplicia, posteriora jurata, utrum posteriora hæc propter juramentum

preferri debeant? Quod non existimat Inno. hic, quem & probat Panormit. generalem hæc regulam inde eliciens, quod juramentum non valeat contra promissionem alteri factam etiam simpliciter, id est absque juramento: nullam tamen hujus rationem reddunt. Ego verò hæc esse puto, quod scilicet pecceris, qui fidem etiam simpliciter datam fallit, cap. 1, & cap. 3, sup. De pactis. Grave est, inquit Ulpianus, fidem fallere, l. 1, in princ. D. De consit. pecun. At verò si posteriora sponsalia prioribus simplicibus priora essent, ita quod sponsus posterioribus juratis insistere cogeretur contra fidem datam in prioribus, juramentum esset viculum iniquitatis, contra text. in cap. Quanto 18, vers. si falsam sup. De jurejur. & can. Inter cætera xxii. q. 4. Est præterea aperta juris regula, toties juramentum servandum esse, quoties non redundat in alterius præjudicium, nec vergit in dispendium salutis æternæ, cap. Cum contingat 28, sup. De jurejur. &c. Quamvis de pactis lib. 6, At verò hoc juramentum vergit in alterius detrimentum, & redundat in dispendium ipsius sponsi, secundò contrahendo sponsalia jurata.

In Cap. Cum apud 23.

S U M M A R I A.

1. Matrimonii contractus est edicti prohibitorii.
2. Mutus & surdus non prohibentur matrimonium contrahere.
3. An in que mutus ac surdus à nativitate.

Hoc Cap. consultus summus Pont. de muto & surdo, utrum matrimonium contrahere

possint, referibit, eos posse, eò quod matrimonii contractus sit edicti prohibitorii, hoc est, quod omnes matrimonium contrahere possint, qui à jure nõ prohibentur: quæ loquendi phrasi usus est Paulus Jurisc. in l. Mutus 43, in princ. D. De procuratorib. ubi & procuratoris dationem refert ad edictum prohibitorium. * Nullo verò jure prohibetur